

Sygn. akt VI Ka 60/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Barbara Żukowska (spr.)

Sędziowie SO Edyta Gajgał SO Andrzej Tekieli

Protokolant Konrad Woźniak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Macieja Prabuckiego

po rozpoznaniu w dniu 6 marca 2015r.

sprawy **R. K. (1)**

oskarżonego z art. 278 § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Bolesławcu

z dnia 1 grudnia 2014 r. sygn. akt II K 379/14

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego R. K. (1) w ten sposób, że na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności na 5 (pięć) lat okresu próby,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze w kwocie 200 zł.

Sygn. akt VI Ka 60/15

UZASADNIENIE

R. K. (1) oskarżony był o popełnienie w dniach 11, 13 i 16 grudnia 2013 r. wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami trzech czynów kwalifikowanych z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. (kradzieży złomu) na szkodę R. K. (2).

Sąd Rejonowy w Bolesławcu wyrokiem z dnia 1 grudnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 379/14:

I. uznał oskarżonego R. K. (1) za winnego tego, że działając w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k., tj. w podobny sposób i w krótkich odstępach czasu:

a) w godzinach rannych dnia 11 grudnia 2013 r. w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. B. i J. F., dokonał zaboru w celu przywłaszczenia z terenu nieczynnej odlewni żeliwa złomu wsadowego o łącznej wadze 1.150 kg i wartości 1.656 zł, czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. w W., tj. przestępstwa z art. 278 § 1 k.k.;

b) w godzinach rannych dnia 13 grudnia 2013 r. w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. B. i J. F., dokonał zaboru w celu przywłaszczenia z terenu nieczynnej odlewni żeliwa złomu wsadowego o łącznej wadze 900 kg i wartości 1.296 zł, czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. w W., tj. przestępstwa z art. 278 § 1 k.k.;

c) w godzinach rannych dnia 16 grudnia 2013 r. w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. B. i J. F. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia z terenu nieczynnej odlewni żeliwa złomu wsadowego o łącznej wadze 1.240 kg i wartości 1.785,60 zł, czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. w W., tj. przestępstwa z art. 278§1 k.k.;

i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. skazał go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci częściowego obowiązku naprawienia szkody zobowiązując go do zapłaty na rzecz pokrzywdzonej (...) Sp. z o.o. w W. w kwoty 1 .000 zł (tysiąca złotych);

III. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 16 grudnia 2013r., przy czym przyjął, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w 1/3 części, zaś na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w wysokości 180 zł.

Powyższy wyrok zaskarżony został apelacją wywiedzioną przez obrońcę oskarżonego, zwróconą przeciwko orzeczeniu o karze.

Obrońca podniosła w apelacji zarzut rażącej niewspółmierności wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności wyrażającej się w bezwzględnym charakterze tej kary. Wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zastosowanie wobec oskarżonego instytucji warunkowego zawieszenia wykonania wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna.

Na wstępie stwierdzić należy, iż Sąd Rejonowy przeprowadził w przedmiotowej sprawie prawidłowe postępowanie, a zgromadzone dowody poddał obiektywnej ocenie i na tej podstawie poczynił trafne ustalenia faktyczne. Orzeczona za przypisane oskarżonemu zaskarżonym wyrokiem czyny kara pozbawienia wolności jest słuszna.

Sąd Okręgowy podzielił natomiast zarzut skarżącego, że w stosunku do oskarżonego istnieją podstawy do zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Podstawową przesłanką uzasadniającą stosowanie dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary jest pozytywna prognoza, wyrażająca się w przekonaniu sądu, że sprawca nie powróci do przestępstwa, a zatem wykonanie wymierzonej mu kary nie jest konieczne. O pozytywnej prognozie decyduje zaś całościowa ocena przesłanek wskazanych w art. 69 § 2 k.k., a mianowicie przede wszystkim postawy sprawcy, jego właściwości i warunków osobistych, dotychczasowego sposobu życia oraz zachowania się po popełnieniu przestępstwa.

W realiach niniejszej sprawy, wskazać należy, że oskarżony wprawdzie był uprzednio karany, w tym za czyny przeciwko mieniu, jednakże uprzednia karalność nie jest jedynym kryterium, w świetle którego należy oceniać, czy kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania będzie wystarczająca dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary. Jediną przesłanką decydującą o tym, czy kara w określonej wysokości ma być orzeczona w postaci bezwzględnej, czy też z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, jest ocena, w jakiej postaci kara ta osiągnie cele wobec sprawcy przestępstwa, a więc rozstrzygnięcie to musi znajdować uzasadnienie jedynie w pozytywnej lub negatywnej prognozie kryminologicznej (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 12 czerwca 2002 r., II AKA 182/02). Innymi słowy,

przesłanką decydującą o tym, czy kara ma być orzeczona w postaci bezwzględnej, czy też z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, jest ocena, w jakiej postaci kara ta osiągnie cele wobec sprawcy czynu, a więc rozstrzygnięcie to musi znajdować uzasadnienie w pozytywnej lub negatywnej prognozie kryminologicznej. Nie stanowi natomiast przeszkody dla zastosowania warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary dotychczasowa karalność sprawcy, także za przestępstwo umyślne (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 26 marca 2009 r., II AKa 42/09).

Sąd Rejonowy przeoczył, że obecny tryb życia (...), podjęte przez niego wysiłki zmierzające do zmiany sytuacji zawodowej, pozytywnie świadczą o oskarżonym, uzasadniając wymierzenie mu kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Sąd Okręgowy ocenia, że uprzednie skazania oskarżonego nie mogą przesądzać o istnieniu negatywnej prognozy kryminologicznej wobec oskarżonego. Fakt uprzedniej karalności oskarżonego nie został opisany w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, mimo ujawnienia na rozprawie dowodów w postaci odpisów wyroków i danych o karalności oskarżonego zgromadzonych w postępowaniu przygotowawczym (k. 70). Sąd Rejonowy nie przeanalizował historii kryminalnej oskarżonego, powołując się zbiorczo na fakt uprzednich skazań R. K. (1) za czyny zabronione godzące w mienie, wliczając m. in. wyroki zapadłe nawet ponad 20 lat temu (vide k. 105v). Sąd Okręgowy nie podziela przekonania Sądu I instancji, jakoby oskarżony był osobą głęboko zdemoralizowaną, bezkrytyczną co do swojego zachowania i konieczności życia zgodnie z obowiązującymi normami. Przekonania tego nie podzielał również prokurator, skoro zarówno przed zamknięciem rozprawy w postępowaniu pierwszoinstancyjnym, jak i w postępowaniu odwoławczym, wnosił o wymierzenie oskarżonemu kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

W ocenie Sądu Okręgowego, zmiany jakie oskarżony wprowadził w swoim życiu, przemawiają za koniecznością postawienia wobec niego pozytywnej prognozy kryminologicznej.

Oskarżony, mimo uprzedniej wielokrotnej karalności, odmienił swoje postępowanie. R. K. (1) posiada stałą pracę – jest zatrudniony w restauracji (...) sp. z o.o. w wymiarze 1/2 etatu, prowadzi także gospodarstwo rolne – posiada 10 kóz i 42 kury, przy czym sam opiekuje się trzodą. O tym, że oskarżony prowadzi obecnie ustabilizowany tryb życia i nie chce wracać do kryminalnej przeszłości, świadczy fakt, iż w wieku 56 lat R. K. (1) podjął naukę w liceum ogólnokształcącym dla dorosłych i kontynuuje ją do chwili obecnej. Oskarżony zobowiązał się do ponadto naprawienia szkody wyrządzonej pokrzywdzonemu, a deklaracja ta jest w ocenie Sądu Okręgowego wiarygodna. W świetle tych wszystkich okoliczności Sąd Okręgowy podzielił pogląd skarżącego, że dla osiągnięcia celów kary nie wydaje się być właściwe wymierzenie oskarżonemu kary izolacyjnej. Kara – w odniesieniu do osoby sprawcy - nie może bowiem służyć jedynie jako odplata za popełniony czyn, ani tym bardziej za czyny, które były przedmiotem innych postępowań, lecz ma służyć celom wychowawczym i poprawczym, które to cele wobec oskarżonego R. K. (1) zostaną osiągnięte jedynie w przypadku kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Zważywszy na wskazane powyżej okoliczności stwierdzić należy, że względem oskarżonego uzasadnione jest postawienie pozytywnej prognozy kryminologicznej, o której mowa w art. 69 § 1 k.k. W szczególności postawa oskarżonego i jego zachowanie się po popełnieniu przypisanych mu zachowań stwarza domniemanie, iż R. K. (1) ponownie nie dopuści się popełnienia czynu zabronionego. Realna zaś groźba wykonania wymierzonej oskarżonemu kary jednego roku pozbawienia wolności będzie dla niego wystarczającą przestrogą na przyszłość. Takie ukształtowanie rozstrzygnięcia o karze wdroży oskarżonego do przestrzegania porządku prawnego i zapobiegnie jego powrotowi do przestępstwa. Pięcioletni natomiast okres próby pozwoli zweryfikować słuszność postawionej wobec oskarżonego pozytywnej prognozy kryminologicznej.

Mając zatem powyższe na uwadze, Sąd zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności na okres 5 (pięciu) lat próby.

Sąd Okręgowy nie stwierdził ponadto, by wyrok Sądu I instancji dotknięty był uchybieniami procesowymi wskazanymi w art. 439 k.p.k., które Sąd Odwoławczy winien brać pod uwagę z urzędu niezależnie od granic zaskarżenia oraz podniesionych zarzutów. Sąd Okręgowy oceniając wyrok Sądu Rejonowego nie znalazł również podstaw do jego uchylenia lub zmiany ze względu na rażącą niesprawiedliwość określoną w art. 440 k.p.k. Wobec tego w pozostałym

zakresie Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok – jako trafny i prawidłowy – na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. utrzymał w mocy.

O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze Sąd orzekł na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. Koszty te obejmują opłatę w kwocie 180 zł wymierzoną na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 10 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych oraz ryczałt (20 zł) za doręczenie wezwań (i innych pism) w postępowaniu odwoławczym, co wynika z przepisu § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 listopada 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym.